

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RL sp. z o.o. z siedzibą w Ł.

Strona pozwana: J.M.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych⁽¹⁾, transponowany do polskiego porządku prawnego przez art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 118), należy interpretować w ten sposób, że za transakcje prowadzące do dostawy towaru lub do świadczenia usługi za wynagrodzeniem (transakcje handlowe) należy uznawać również umowy, których świadczenie charakterystyczne polega na odpłatnym oddaniu rzeczy do czasowego korzystania (np. umowy najmu lub umowy dzierżawy)?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie — czy art. 5 ww. dyrektywy, transponowany do polskiego porządku prawnego przez art. 11 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, należy interpretować w ten sposób, że przez uzgodnienie przez strony transakcji handlowej harmonogramu płatności w ratach należy uznawać również uzgodnienie okresowego spełniania przez dłużnika świadczenia pieniężnego, w tym także w razie zawarcia umowy na czas nieoznaczony?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 48, s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trgovački sud u Zagrebu (Chorwacja) w dniu 1 marca 2019 r. — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. i in./LJUBLJANSKE BANKE d.d.

(Sprawa C-200/19)

(2019/C 164/34)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Trgovački sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju, PETROKEMIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPCANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA — COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R., A.T.

Strona pozwana: LJUBLJANSKA BANKA d.d.

Pytania prejudycjalne

- 1) Biorąc pod uwagę, że pozwana nie brała udziału w uzgodnieniach z pozostałymi współwłaścicielami ani nie zgodziła się na to, co zostało uzgodnione, czy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że za zobowiązanie umowne należy uznać obowiązek strony pozwanej, który jest określony w ustawie, jednakże w taki sposób, że wielkość tego zobowiązania, chwila wymagalności i pozostałe szczegółowe warunki ustalają za porozumieniem właściciele ponad połowy udziałów we współwłasności budynku?
- 2) Czy art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że niespełnienie obowiązku określonego w ustawie wobec pozostałych współwłaścicieli budynku, którego spełnienia można dochodzić na drodze sądowej, należy uznać za czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że z niespełnienia obowiązku ustawowego strony pozwanej mogłaby wyniknąć dalsza szkoda (poza uszczupleniem funduszu rezerwowego), zarówno dla pozostałych współwłaścicieli, jak i dla osób trzecich?
- 3) Czy biorąc pod uwagę, że w tym postępowaniu przedmiotem sporu jest obowiązek wynikający z faktu, że strona pozwana jest właścicielem lokalu przeznaczonych na działalność gospodarczą, w którym prowadzi działalność zawodową, czy też lokalu, w którym znajduje się siedziba działalności strony pozwanej, art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że spór wynika z działalności filii, agencji lub innego oddziału?

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-111/15, Ryanair i Airport Marketing Services/Komisja, wniesione w dniu 1 marca 2019 r. przez Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd

(Sprawa C-202/19 P)

(2019/C 164/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (przedstawiciele: adwokat E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-111/15; oraz
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 4, art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji (UE) 2015/1226 ⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) lub, tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd; i w każdym wypadku
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem w sprawie T-111/15 poniesionymi przez wnoszące odwołanie.